

Laudatio Theo Bouman

Uitgesproken door prof. dr. Cas Schaap, voorzitter van de VGcT, bij gelegenheid van de toekenning van het Lidmaatschap van Verdienste van de Vereniging voor Gedragstherapie en Cognitieve Therapie (VGcT) aan dr. Theo Bouman op donderdag 8 november 2007 voorafgaand aan de Algemene Ledenvergadering van de VGcT te Veldhoven.

Bij de gelegenheid van de 40e jaargang van het Tijdschrift Gedragstherapie wil het bestuur van de VGcT, in de persoon van Theo Bouman, alle redacteurs en auteurs waarderen die de afgelopen jaren hebben bijgedragen aan de kwaliteit van het tijdschrift Gedragstherapie.

De betekenis van het tijdschrift “Gedragstherapie” voor de VGcT

De VGcT en het tijdschrift “Gedragstherapie” hebben in aanvang een parallelle ontwikkeling doorgemaakt. Geleidelijk zijn zij “uiteengegroeid” waarbij gezegd kan worden dat dit voor beide partijen buitengewoon heilzaam heeft gewerkt.

Het tijdschrift is bij de oprichting van de Vereniging voor Gedragstherapie begonnen als verenigingsbulletin. Aanvankelijk – het eerste nummer verscheen in 1968 - was het niet meer dan een “clubblad” waarin allerlei wetenswaardigheden over de vereniging vermeld werden. In 1980 ondergingen vorm en inhoud voor het eerst een wezenlijke verandering. Naast het verenigingsnieuws zijn vanaf dat moment artikelen en boekbesprekingen opgenomen en kreeg het blad een professioneler uiterlijk. Eén jaar later zette deze trend door. De naam werd gewijzigd in “Gedragstherapeutisch Bulletin”, het uiterlijk werd verfraaid en het tijdschrift werd niet meer getypt maar gezet. Naast de functie als orgaan van de VGt werd als doelstelling “het publiceren van experimenteel en klinisch onderzoek op het gebied van de gedragstherapie, alsmede van theoretische artikelen, literatuuroverzichten, casestudies en boekbesprekingen” geformuleerd. De tweehoofdige redactie werd uitgebreid en er werden duidelijke richtlijnen voor auteurs geformuleerd. Ook werd de intentie uitgesproken om themanummers uit te gaan brengen. Met dit alles is toen een duidelijke stap gezet op weg naar de status van een wetenschappelijk tijdschrift.

Daarna volgden de ontwikkelingen elkaar in snel tempo op. In 1982 werd het woord “Bulletin” uit de titel geschrapt en bleef alleen de sobere benaming “Gedragstherapie” over. Het wetenschappelijke gedeelte en de mededelingen werden duidelijk onderscheiden en de redactie werd verbreed met twee Belgische leden van de Vlaamse Vereniging voor Gedragstherapie. Een volgende logische stap in deze ontwikkeling was het verkrijgen van onafhankelijkheid. Zonder veel ophef vermeldde het *Redactioneel* van het eerste nummer van 1983 dat de exploitatie van het tijdschrift bij een onafhankelijke stichting berust waarin zowel de Nederlandse als de Vlaamse vereniging voor Gedragstherapie zijn vertegenwoordigd en dat de mededelingen van de vereniging niet meer in het tijdschrift zullen worden opgenomen. Daarmee werd - naast de verkregen onafhankelijkheid - ook een solide basis gevormd voor een veel grotere oplage.

In de jaren daarop heeft het tijdschrift zich inhoudelijk weten te ontwikkelen tot een toonaangevend Nederlandstalig tijdschrift op het gebied van gedragstherapie. Er is steeds gestreefd om een goede mix te maken van experimenteel en klinisch onderzoek, theoretische beschouwingen, illustratieve casuïstiekbeschrijvingen, kritische literatuurbesprekingen en berichtgeving over nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de cognitieve gedragstherapie. Het tijdschrift heeft met name de laatste jaren een boeiend Forum geboden waarin voor- en tegenstanders van nieuwe ontwikkelingen binnen het cognitief gedragstherapeutisch referentiekader met elkaar de degen konden kruisen. Daarbij is nooit een rigide en dogmatisch uitgangspunt bij de beoordeling van de inzendingen ingenomen. Artikelen over spraakmakende nieuwe, soms theoretisch niet altijd onderbouwde methoden zijn geplaatst, waarna ook tegenstanders de ruimte werd gegeven om op vaak beeldende wijze hun commentaar te leveren. Middels het presenteren van een evenwichtige afspiegeling van onderzoek, theorie en praktijk, is het tijdschrift er in geslaagd een bijdrage te leveren aan het peil van de VGCT. Niet alleen door de buitengewoon leesbare inhoud voor een breed publiek van wetenschappers, opleiders en practici, maar ook door “publicisten in de dop” te stimuleren zich op het wetenschappelijke schrijverspad te begeven.

Dat het tijdschrift geen spreekbuis van de verenigingen is gebleven en haar onafhankelijke positie heeft weten te bewaren moge blijken uit het feit dat, toen de VGt haar naam had gewijzigd in VGCT, er zonder succes druk is uitgeoefend om de naam van het tijdschrift ook in deze zin te wijzigen. Zonder enige schroom kan gezegd worden dat “Gedragstherapie” binnen het veld van de Nederlandse specialistische psychotherapieperiodieken zich in alle opzichten gunstig onderscheidt.

Het is een goede zaak om de waardering die de 40 jarige VGCT heeft voor de betekenis van “Gedragstherapie” (dat zijn onafhankelijke status bijna 25 jaar geleden verworven heeft!) vorm te geven door aan de huidige eindredacteur Theo Bouman het lidmaatschap van verdienste van de VGCT toe te kennen. Theo Bouman geeft nu al acht jaar op bezielende wijze leiding aan de redactie. In deze periode heeft het tijdschrift zich duidelijk verder ontwikkeld als een zeer gevarieerde wetenschappelijke *en* kritische spreekbuis op het gebied van de cognitieve gedragstherapie.

Bestuur VGCT
9 november 2007

Deze tekst is opgesteld door Arend Veeninga